

Publicerad 2017-06-04 01:49 av Peter Stjerngrim

Inte bara ord - men ... spontant flöde som berör en överlevares i efterhand tveksamt greppbara levnadsöde ... Redigering, finjustering och övriga teknikaliteter är gravt försummade inför klicket på publicera-knappen nedan ...

Drift, gift och brutna stift

Romantik

är att vara kär

och

sätta hjärtan i brand

Men ibland

händer du

Du känner dig för

och bränner dig

vägen fram

utan att det dig stör

att du bakom dig strör

livs levande lik

utan namn

Men kanske

det är så

att spindeln,

som bjöd in flugan i sitt kök,

och du är närbesläktade ändå

ty ingen eld utan rök

och känslor på drift

utom fullständig kontroll

för dig är ett störande moment

som möjligen spelar sin roll

i ditt liv som en strategisk komponent

till nytta alltjämt

så länge det gynnar

dig och den världsordning

som du har bestämt

och dina mål

är för de oinvigda
kamouflerade svarta hål

på drift
som ett villkorat
impregnerande gift

tillsynes harmlöst
inbjudande
för den som faller
inför din list

men som när
den en dag vaknar
och vill ut
upptäcker de osynliga galler
av skenbarhet
med vilka du
med små, små steg
ersatt rådande faktisk verklighet

En verklighet
stiftad och grundlagd av dig
som inte accepterar
ett nej
eller avslut
som är initierat
och därmed svekfullt
otacksamt planerat
av någon utanför
den allra innersta kretsen
av dig och dina fördolda
inre bundsförvanter

Den unga tjej
som du utgav dig
för att vara
blir i motgång
en armerad och skarp
explosiv och eldfängd fara

en tant
som inte är som andra tanter
med giftiga tänder
och mycket vassa kanter

För den som inte inser
vikten av att för dig
falla till föga
när du med len stämma,
om än allt annat än ödmjuk,
ber den att stanna kvar
och inte dig och ditt liv lämna

för den blir framtiden
en kamp på kniven
som vore det
den sista striden

för att få slut
på den verklighet
vars skenbarhet
kommit att bli
en skrämmande konstant
och allena rådande
realitet

Om du inte tror
på det jag berättat här
så fråga en som vet

... mig ...

som även om jag smet
och tog mig ut till slut
ännu minns hur det var

och som ännu
undrar mycket förundrad
över varför, hur och mycket annat

Minröjning och miljösanering

efter mötet med denna anomali
pågår ännu i mitt numer
minst sagt sargade liv

Men jag tog mig likväl ut
och nu är jag fri

om än överkänslig
för närmevärden
till denna min
kvarvarande fobi

Rätt hyfsad prestation
utifrån utgångsläget
när jag en gång insåg min position

ty då var även jag
ett livs levande lik
förgiftad
på gränsen till förgriftad
utan hopp
utan tro
på att moral och etik
skulle kunna vara
något annat än blott en rubrik

Men idag
är jag livs levande igen
och inte längre ett lik

Det känns

men likväl
är det i sig
en värdig slutreplik
till vad hon gjorde mot mig

och kanske en väckarklocka
ett varsel inför ett omen
som också skulle kunna
drabba någon som just dig ...

Publicerad här tidigare i februari 2007

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten